

ปุ่งจาวิสชานานิติเวชศาสตร์^๖

หน้าี้อุบดีชั้นโดยความคิดริเริ่ม และด้วยความประรโคนาดีของคณะกรรมการประชุมวิชาการและจุฬาลงกรณ์เวชสารชุดใหม่ ซึ่งมีนโยบายที่จะส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้แก่ท่านทั้งหลาย ผ่านการขอร้องให้เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่อง ปุ่งจาวิสชานานิติเวชศาสตร์ ขอเรียนว่า ยินดี เต็มใจ และจะตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด ฉะนั้นนับแต่นี้เป็นต้นไป หากท่านผู้สนใจมีบัญทางข้ออ้างใจที่เกี่ยวกับนิติเวชศาสตร์ โปรดกรุณาเขียนถานมาที่ผมโดยตรงที่ตึกนิติเวชศาสตร์ คำานและคำตอบต่างๆ จะจะปรากฏในหน้านี้ของจุฬาลงกรณ์เวชสารเป็นประจำ ทราบเท่าที่คณะกรรมการชุดนี้ ยังยึดถือนโยบายอยู่

พ.ต.อ.ภวัลย์ อาศนาเสน

ผู้ป่วยดึงแก่กรรม เพราะชักกันเนื่องจากอาการดื้อยาของแพทย์ในคลินิกส่วนตัว

ปัญหา

ผู้ป่วยเป็นโรคติดเชื้อย่างรุนแรง ไปหาแพทย์ที่คลินิกแพทย์ฉัตยาเข้ากลั้มเนื้อให้ หลังฉัตยาประมาณ 1 นาที ผู้ป่วยเกิดอาการชัก และต่อมาอีกประมาณ 10 นาทีดึงแก่กรรมอยู่บนเตียงตรวจโรคในคลินิกนั้น ตามว่า

- แพทย์จะมีความผิดหรือไม่
- แพทย์ควรปฏิบัติอย่างไรเมื่อเกิดกรณีชั่นนั้นแล้ว
- ด้าเหตุการชั่นนั้นเกิดขึ้นในโรงพยาบาลของทางราชการจะมีผลแตกต่างกันในเรื่องความผิดหรือไม่ อย่างไร

คำตอบ

ก่อนตอบคำาณข้างต้น จำเป็นต้องกล่าวถึงเรื่องทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรณีเสียก่อน

เบื้องที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า เมืองไทยไม่มีกฎหมายเฉพาะในเรื่องการกระทำที่ผิดเวชปฏิบัติ (Malpractice) แต่อาศัยกฎหมายอาญาเป็นหลัก ข้อหาในเรื่องนี้ คือ “กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นดึงแก่ความตาย” ประมวลกฎหมายอาญา “มาตรา 291 ผู้ได้กระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นดึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”

ประเด็นที่จำเป็นจะต้องทำความเข้าใจต่อไปคือ อย่างไรจึงจะเรียกว่า “กระทำโดยประมาท” ประมวลกฎหมายอาญา “มาตรา 59... กระทำโดยประมาท ได้แก่กระทำการความผิดมิใช่โดยเจตนา แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะชั่นนั้นจักต้องมีความวิสัยและพฤติกรรม และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังชั่นว่าด้วยได้ใช้ให้เพียงพอไม่...”

คำตอบสำหรับข้อหนึ่ง - ที่ว่าแพทย์จะมีความผิดหรือไม่ จึงขึ้นอยู่กับพยานหลักฐานว่า 医師กระทำการโดยประมาทหรือไม่ ถ้ากระทำการโดยประมาทก็มีความผิดตามมาตรา 291 ดูสำคัญของกรณีแพทย์จะต้องปฏิบัติอย่างไรจะถือว่าไม่ประมาท ขออธิบายสักนิดว่าการตายตามปัญหาชั้งต้น คือการแพ้ยาโดยเกิด anaphylactic shock แพทย์ผู้ไม่ประมาทย่อมใช้ความระมัดระวังในเรื่องการใช้ยาอย่างเคร่งครัด กล่าวก็คือ

- ก่อนใช้ยาใดๆ ต้องถามผู้ป่วยว่าเคยแพ้ยาอะไรบ้างหรือไม่

- พยาบาลหลักเลี้ยงยาจำพวกที่เกิดการแพ้ง่าย ยาใดสามารถทดลองด้วยวิธีใดให้ทราบว่าจะแพ้หรือไม่ ให้ทดลองเสียก่อน ส่วนยาที่เมื่อมีวิธีทดลองให้ทราบล่วงหน้าได้ก็เป็นข้อยกเว้นไป เช่น เคยมีผู้ทดลองฉีดพนิชลินเข้าในผิวนัง (skin test) ปรากฏว่าผู้ป่วยซักคราบเพาะการทดลองนั้น

- แพทย์ต้องเตรียมพร้อมที่จะช่วยเหลือแก้ไขและเยียวยาเมื่อผู้ป่วยของตนเกิดอาการแพ้ขึ้น เท่าที่ความสามารถและสภาพที่เป็นอยู่จะทำได้

เมื่อมีหลักฐานว่าแพทย์ปฏิบัติครบถ้วนอย่างดีที่สุดแล้ว แม้ว่าผู้ป่วยจะถึงแก่กรรมไปด้วยเหตุแพ้ยา แพทย์ก็ไม่มีความผิด เพราะถือว่ามิได้

กระทำการโดยประมาท ในทางกลับกันหากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานสอบสวนสอบสวนแล้วปรากฏว่าแพทย์ละเลยมิได้ปฏิบัติหัวข้อดังกล่าว นั้นคือการกระทำการโดยประมาท

คำตอบสำหรับข้อสอง - เมื่อเกิดมีการตายขึ้น เช่นนั้น ย่อมถือว่าเป็นการตายโดยผิดธรรมชาติ แพทย์ต้องปฏิบัติไปตามที่กฎหมายบัญญัติคือต้องมีการชันสูตรพลิกศพ ฉะนั้นในทางที่ดูดีควรคือแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจห้องที่ ๑ คลินิก ด้วยแล้วปล่อยให้เรื่องดำเนินไปตามกฎหมาย ถ้าตนเองแน่ใจว่ากระทำการโดยไม่ประมาทแล้ว ผลที่สุดก็จะไม่มีความผิด

แต่แน่นอนเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นกับผู้ใด ผู้นั้นย่อมเสียวัญชี ซึ่งเสียได้รับความกระเทbourgระเทือน คลินิกต้องบีดไปเองโดยปริยาย ซึ่งเป็นเรื่องของเคราะห์กรรมที่ช่วยไม่ได้ ผู้ตอบไม่แนะนำและคัดค้านการใช้วิธีอาเงินให้ญาติผู้ป่วย เพื่อหวังบีดเรื่องให้เงยบ โดยมิเบิดโอกาสให้ตนเองได้พิสูจน์ด้วยกฎหมาย การกระทำการเช่นนั้นมองอีกแง่งหนึ่งเสมือนว่าตนทำผิดแล้วพยาบาลบีดบังความผิดด้วยการให้สินบน การให้เงินเพื่อมุนชัยธรรมเป็นสิ่งดีในการนี้เช่นนั้น แต่ควรกระทำการหลังที่ได้พิสูจน์ตนเองแล้วคือเมื่อคดีสุดสัน

คำตอบสำหรับข้อสาม - กรณีดังกล่าวไม่ว่าจะเกิดขึ้นในที่ใดถ้าเป็นการกระทำการโดยประมาท

แล้ว ดีกว่าผิดเหมือนกันทั้งสิ้น เป็นความผิดตามมาตราเดียวกันมิได้มีข้อยกเว้นใด ๆ เลย หากแต่ว่าถ้ากรณีเช่นนั้นเกิดขึ้นในโรงพยาบาล การช่วยเหลือแก้ไขเยียวยาต่าง ๆ อยู่ในสภาพที่ดี กว่า พร้อมกว่า แม้ว่าผู้ป่วยจะต้องตายไป ญาติ ก็มักเห็นใจว่าได้ช่วยเหลือเต็มที่แล้วจึงไม่เอาเรื่อง อีกประการหนึ่ง การที่จะฟ้องร้องในโรงพยาบาล

พยาบาลนั้น ครูสักจะเป็นเรื่องใหญ่โตกว่าการฟ้องแพทย์ตามคลินิกมากนัก เรื่องจึงไม่เกิดแก่โรงพยาบาล ทำให้มองเห็นเป็นว่าโรงพยาบาล มีอภิสิทธิ์ สำคัญอยู่ที่ว่าแพทย์ของโรงพยาบาล อย่าประมาทว่าทำในโรงพยาบาลไม่เป็นไร ๆ ก็แล้วกัน มิฉะนั้นสักวันหนึ่งก็อาจถูกฟ้องข้อหาว่า กระทำการโดยประมาทได้เช่นกัน